

וַיִּמְחַד בְּחַד לִשָּׁן לֹא יוֹדֵד לְחַנּוּנֵי הַלּוּיִם וְגַם מִחֶמְדָּה אֲחֻזָּה לְחַנּוּנֵי הַלּוּיִם וְלִחַנּוּנֵי הַלּוּיִם לֹא יִכְתֹּר

וַיִּלְטוּ י ב מל וחד חס ראד ורגע אדבר וחדה כאשר וקדתי וחד לנטע שמיר וליקצי ארץ

על כל ישרי הארץ ב מצנח תפתח כי חרב אני זריא וחד דבר וחדה אלי טעיה ב סיר נפוח אזור

אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יָבֹאוּ
בְּלוֹשְׂרָאֵל אֶת־חַמְצוֹתַי
בְּכָל־טָהוֹר כִּי־תִהְיֶה וְגַם
מִחַס אֶקַח לְכַחֲנֵס לְלוּיִם
אָמַר יְהוָה כִּי כְּאֲשֶׁר כִּי
חַשְׁמוֹס הַחֹד שׁוֹס וְהָאָרֶץ
חַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עַמֵּדִים לִפְנֵי נֹאסֵי הַיָּהוּ כִּי
יַעֲמִד זֶרַע בְּסוֹשׁ מִכַּסֵּי הַיָּהוּ
מִדְּחֹדֵי שִׁבְחֵי־שׁוֹ וּמִדְּחֵי
שִׁבְתֵּי כְּשִׁבְתוֹ וְכֹא כָל
בִּשְׂרֵי לַחֲשַׁתְּחוֹת לִפְנֵי אֲמֹר
וְהוֹדֵה וְרַעֲאוּרָא כְּפִעֵי
חֲאֲנָשׁוּס חֲפֵשׂ עֵס כִּי כִי
תוֹלַעֲתִים לֹא תִמּוֹת וְאֲשֶׁם
לֹא תִכְכֶּה וְחֵדוּ דִרְאוֹ
לְכָל־גִּזְרֵי־דִי בִּשְׂרֵי:

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט

כ
כא
כב
כג

כד

כה

כו

כז

וְהָיָה כִּי יִרְאֶה הַמְּחַדֵּן שֶׁכָּל חַמְצוֹת הַיָּהוּ
אֲנִי נֹדֵד וְאֲשֶׁר לִי הַיָּהוּ וְלֹא יִכְתֹּר

וְהוֹקִים בּוֹי אֲשֶׁחַו מִלֶּךְ
וְחֹדֵד עֲדַתְּם עֵשְׂתוּ כִּי
עֲשֶׂה רַחֲשָׁה לְצַדִּיקֵי הַיָּהוּ
כְּבוֹי אֲשֶׁחַו מִלֶּךְ וְחֹדֵד
עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֵשׁ

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

חַמּוּשׁוֹ:
וְהוֹדֵד בְּרֵי הַיָּהוּ אֵלֶי לֹאֲמֹר
בְּטָרְס אֲעוֹדֶךָ כְּכַטּוֹן כִּי
וְדַעֲתוֹךָ וּבְטָרְס תִּצַּא
מִרְחֹס הַקֶּדֶשׁ תִּתְּרֶךָ נְכוּיָא
לְעוֹס עַתְּתוֹךָ וְאֲמַר אֲתָה
אֲרַע וְיָהוּהָ הַנֶּהָד לְאוֹדַע
יְדַעֲתִי דְבַר כֹּינֵעַר אֲנִי:

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

וְאֲמַר יְהוָה אֵלֶי
אֵלֵי אֲמַר נַעַר אֲנִי כִּי
עַל־כֵּל אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ י
תִּלְדֶּה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲעֹדֶךָ
תִּדְבַר אֵלֶי תוֹרָא מִפְּנֵיחֶם
כִּי אֲתָרָא אֲנִי לְהַצִּילֶנְאִם
וְיָהוּהָ וְיִשְׁלַח יְהוָה אֶת־
נְדָו וְרַעַע עֲלֵיךָ וְאֲמַר

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

יְהוָה אֵלֶי הִנֵּה עַתְּתִי דְבַר
בְּפִיךָ רֵאֵה הַפִּקְדוֹתֶיךָ
הַיָּסוֹס הַיָּהוּ עַל־הַעוֹסִים קַעַל
הַמְּמַלְכּוֹת לְעַתּוֹ שׁוֹלְטָיִן
וְלִתְּאֲבוֹד וְלִהְרוֹס לְכַסֵּת
וְלִנְטוֹעַ:

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

וְהוֹדֵד בְּרֵי הַיָּהוּ אֵלֶי לֹאֲמֹר
מִה אֲתָה רֵאֵה וְרַמְנָהוּ
וְאֲמַר מִקַּל שִׁקְדֵי אֲנִי
רֵאֵה וְאֲמַר וְיָהוּהָ אֵלֶי
הוֹטַכְתָּ לְרֵאֲוֹת כְּשִׁקְדֵי
אֲנִי עַל־דְּבָרוֹ לְעֵשְׂתוֹ
וְהוֹדֵד בְּרֵי הַיָּהוּ
אֵלֶי שְׁנֵת לֹאֲמַר מִה
אֲתָה רֵאֵה וְאֲמַר סוֹד
נְפוּחֵי אֲנִי רֵאֵה וּפְנוֹי מִפְּנֵי
עַפְוֹנָה וְאֲמַר וְיָהוּהָ אֵלֶי
מִצְפּוֹת תִּפְתַּח חֲרָעָה עַל־
כָּל־שְׁבוֹי קֶדְשׁ כִּי חֲנֹנִי
קִדְאֵל כָּל־מִשְׁפָּחוֹת כִּי
מִמְלָכוֹת עַפְוֹנָה נֹאסֵי הַיָּהוּ
וְכִי אֲוִנְתֵנִי אִישׁ כִּסְאוֹ
פְתַח־שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל
כָּל־חַוְמֹתֶיהָ סָכִיב וְעַל
כָּל־עַרְוֵי הַיָּהוּ וְהַבְּרִיתִי
מִשְׁפָּטֵי אוֹתָם עַל־כָּל־
דַּעֲתָם אֲשֶׁר עֲבֹדוּ כִּי
וְקִטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לַמַּעֲשׂוֹת וְיִרְיָם
וְאֲתָה תֹאמַר מִתְּנֶךָ כִּי
וְקִמְתִּי בְּרֵית אֱלֹהִים
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי אֲעֹדֶךָ
אֶת־חַת מִפְּנֵיחֶם כִּי

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

וּפְנוֹי י מִפְּנֵי צַנְטוֹ וּפְנוֹי לְמַחְמַד וּפְנוֹי כְּמִדְּבַר
דְּבַר י

וְהוֹדֵד י מִל וְהוֹדֵד וְהוֹדֵד וְהוֹדֵד וְהוֹדֵד
אֲנִי אֲחֻזָּה הַיָּהוּ וְלֹא יִכְתֹּר

וַיִּמְחַד בְּחַד לִשָּׁן לֹא יוֹדֵד לְחַנּוּנֵי הַלֹּוֹם וְגַם מִחֶבֶר
אֲחָז לְחַנּוּנֵי הַלֹּוֹם וְלִחַנּוּנֵי הַלֹּוֹם לֹא יִכְתֹּר

וַיִּלְטוּ י ב מל וחד חס ראד ורגע אדבר וחדה כאשר
סוקדתי וחד לנטע שמיים וליסדי ארץ

על כל יסדי הארץ ב מצפון תפתח כי חרב אני זדיא
וחד דברי וחדה אלי טעיה ב סיר נפוח אזור

אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יָבֹאוּ
בְּלוֹשְׂרָאֵל אֶת־חַמְצוֹתַי
בְּכָל־טָהוֹר כִּי־תִהְיֶה וְגַם
מִחַס אֶקַח לְכַחֲנֵס לְלוֹם
אָמַר יְהוָה כִּי כְּאֲשֶׁר כִּי
חַשְׁמוֹס הַחַד שׁוֹס וְהָאָרֶץ
חַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עַמִּדִים לִפְנֵי נַאֲסִי וְהוֹחַ כִּי
יַעֲמֵד זֶרַע בְּסוֹשׁ מִכַּס וְהוֹחַ
מִדְּחַד שֶׁבְחַד־שׁוֹ וּמִדְּחַד
שֶׁבֶת כְּשִׁכְתוֹ וְכֹא כֹל
בִּשְׂר לַח־שִׁתְּחוֹת לִפְנֵי אֲמֹר
וְהוֹחַ זֶרַע אֲוֹר אֹו כְּפִעֵר
חַאֲנָשׁוֹס חַפְשֵׁעִס כִּי כִי
תוֹלַע־תַּס לֹא־תִמּוֹת וְאֲשֶׁס
לֹא־תִכְכֶּה וְחַדוֹ דֶּרֶךְ אֲוֹ
לְכָל־גִּדֵי־דָרֵי בִּשְׂר:

סכום חפסוקים שלספר
אלף ומאתים ותשעים
ואחד

דְּבַר יְהוָה וְיִחַד בּוֹח לְקַחְהוּ
מִזֶּה־קַחְנֵס אֲשֶׁר בַּעֲנֵתֹת
בְּאָרֶץ בְּעַמּוֹ אֲשֶׁר חָיָה
דְּבַר יְהוָה אֲלֵהוּ בּוֹמֵר כִּי
אֲשִׁיחֶהוּ בּוֹאֲמוֹ מִלֶּךְ י
וְהוֹדִיָּה בִּשְׂר שֶׁעֲשִׂיָּה י
שָׁעַד לְמַלְכוּתוֹ בּוֹמֵר

וְהוֹקִים בּוֹיֵאֲשִׁחֶהוּ מִלֶּךְ
וְהוֹדִיָּה עֲדַת־ס עֲשִׂתוֹ כִּי
עֲשִׂיָּה שְׁנֵה לְצַד־קַחְהוּ
כְּוִיֵאֲשִׁחֶהוּ מִלֶּךְ וְהוֹדִיָּה
עַד־גְּלוֹת יְהוָה שְׁלָם בְּחַד־שׁ

חַחְמוֹשׁוֹ:
וְהוֹדִיָּה בְּרִי־יְהוָה אֲלֵהוּ לֵאמֹר
בְּטָרַס אֲעוֹרֶךָ כְּכַטָּו י
וְדַעֲתוֹךָ וּבְטָרַס תִּצַּא
מִרְחַס הַקֶּדֶשׁ תִּתְּרֶךָ נְכוֹיָא
לְעוֹס נַתְּתוֹךָ וְאֲמַר אֲתָח
אֲרַע וְיִחַד הַנֶּה לְאוֹדַע
יְדַעֲתוֹ דְּבַר כּוֹנֵעַ אֲנִי:

וְהָאֲמַר יְהוָה אֲלֵהוּ
אֵל־תֵּאֲמַר נַעַר אֲנִי כִי
עַל־כֵּל־אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ י
תִּלְדֶּה וְאֵת־כָּל־אֲשֶׁר אֲעוֹרֶךָ
תִּדְבַר אֵל־תוֹרָא מִפְּנֵי־חַס
כִּי־אֲתָרָא אֲנִי לַח־צַד־נַאֲס
וְיִחַד וְיִשְׁלַח יְהוָה אֵת
נְרוֹ וְיַגַּע עֲלֵיךָ וְהָאֲמַר

יְהוָה אֲלֵהוּ חֲנַח נַתְּתוֹ דְּבַר
בְּפִיךָ רֵאֶה חַפְקֵה־תִּתְּרֶךָ י
חַחַס חָנַח עַל־חַעוֹס־קַע
חַמְּלִכּוֹת לְעַתּוֹ שׁוֹלַעֲתוֹ י
וְלִתְּאֲבוֹד וְלַח־רוֹס לְכַסֵּת
וְלִנְטוֹעַ:

וְהוֹדִיָּה בְּרִי־יְהוָה אֲלֵהוּ לֵאמֹר
מִה־אֲתָח רֵאֶה וְרִמְנַחְהוּ
וְאֲמַר מִקַּל שִׁקְדֵי אֲנִי
רֵאֶה וְהָאֲמַר יְהוָה אֲלֵהוּ
חַוִּטְכֶּת לְרֵאֶת כְּוִיֵּשׁ קֶדֶד
אֲנִי עַל־דְּבַר לְעֵשְׂתוֹ
וְהוֹדִיָּה בְּרִי־יְהוָה
אֲלֵהוּ שְׁנֵת לֵאמֹר מִה
אֲתָח רֵאֶה וְאֲמַר סוֹר
נְפוּחֵ אֲנִי רֵאֶה וּפְנוֹ מִפְּנֵי
עַפְוֹנָה וְהָאֲמַר יְהוָה אֲלֵהוּ
מִצְפּוֹן תִּפְתַּח חַדְרָעָה עַל־
כָּל־שְׁכוֹן אֲרֶץ כִּי־חַנּוּ
קִדְאֵל כָּל־מִשְׁפָּחוֹת כִּי
מִמְלִכּוֹת צְפוֹנָה נַאֲסִי וְהוֹחַ
וְכִי־אֲוִנְתֵנִי אִישׁ כִּסְאוֹ
פְתַח־שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל
כָּל־חַוִּמֹתֶיךָ סְכִיב וְעַל
כָּל־עַרְוֵי יְהוּדָה וְהַבְּרִיתֵךָ
מִשְׁפָּטוֹ אוֹתֵם עַל־כֵּל
דַּעֲתֵם אֲשֶׁר עֲבֹוֹתֵי כִי
וְקַטְרוֹ לְאֵלֵהוּס אַחֲרוֹס
וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְמַעֲשֵׂי וְיִרְיָהֵם
וְאֲתָח תֵּאֲמַר מִתְּנַעֲרָה י
וְקַמְתִּי וְהַבְּרִיתֵךָ אֲדִיחֶם
אֵת־כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי אֲעוֹרֶךָ
אֵל־תַּחַת מִפְּנֵי־חַס כִּי

ופניו י מפני צפונה ופניו למזרח ופניו כמדינת
בדין

והודו י מל ויהי אביד והודו חמח יעו
אני אהודו חז יהודו ויאני יפני

והגוי ח ראה המזרחי שכל חמחך דהמח
אני יהודו אשה יהודו דהגוי כבוד

אשמעה ב עד מתי אשמעה מד דבר ק וחז
עמדו ואשמעה

ברחמי מני שרי גברתי ברחמי כל העיר
וכדו ידאני ודאני ידאני ידאני ידאני ידאני

אורים ג לא יחלו אורים ואל השמים ואני אורים
וימנע מרשעים אורים

כי חמה נד על הרר ויחז
משפט אליהם אלהייהם אלהייהם
נחבו שברו על נתקו
מוסרות על פו חכם כי
ארוה מי ערו זאב ערבות
ישדדס נמר שקד על
עריהם כל חיוצא מהנה
וטרה כו רבו פשעים
עצמו משכתייהם או
לואת אסלו חלק בעד
עונותו שבע בלא
אלהים ואשבע אותם
ונא פרוכות זונה ותגדו
סוקים מיונים משכים
חו אנש אל אשת תעו
ועדלו העל אלה לוא
אפקד נאסיהו ואם
בגו אשר כזה לא תתקם
נפשו על
בשרותיהו שחתו וכלה
אל תעשו חסותו כי
נטושותיה כו לוא ליתו
המה כו בעד כערו כו
בית ישראל ובית יהודה
נאסיהוה כח שו ביהו
ויאמרו לנא הוא ולא
תבוא עלינו רעה וחר

כחז איש ואתו שרוד מח
תעשו כותל בשו שני כו
תערו ערוהב כיתקרע
כפול ענוה לשו א תתפ
מאסוכד ענבוס נפשך
ובק שובו קול כחולה
שמעתו ערה כמכבדה
קול בת צו ותתפח ק
תפרש כפיה או נאלו
כרעפה נפשו להרגם
שוטטו כחוצות יהושלם
וראו אודעו ובקשו
כרוכותיה אסתמצאו
איש אסוש עשה כי
משפט מבקש אמונה
ואסלח להואס חיותו
יאמרו לכו לשקר ושבעו
יהוה ענוה חלו אל אמונה
הפיתה אתם ולא חלו
כלותם מאנו קחת מוסר
חוקופניהם מס לעמאנו
לשוב ואנו אמרתו אך
הלום חסנו אלו כו לא
נדע ערה יהוה משפט
אלהיהם אלכה לוא אל
הגדלים ואל כרה אותם

אחלו רגעו ויעתו ערמת
אראהנם אשמעה קול
שופר
כי אול עמו אתו לא
ידע בענס סכלום המה
ולאנס מסתמס כמסתמו
להרעו ולהוטיב לא ידעו
ראותו אתה ארץ והנה
תחו ובהו ואלה שמים
ואני אורים ראיתו החרים
והנה רעשנס וכל הגבעות
התקלקלו ראיתו והנה
אז חארכס וכל עפת שמים
נדדו ראיתו והנה חבמל
המדבר וכל ערו נתצו
מפני יהוה מפני חרו
אפו כובה אמר
יהוה שממה תהיה כל
הארץ וכלה לא אעשה
עלאת תאבל הארץ
וקהוה שמים ממעל
על כו ברתו זמיתו ולא
נחמתו ולא אשוב ממנה
מקול פלשו ורמה קשות
בפחת כל הער באו
בעבים ובכפוס עלו כל
הער עובה וארוו שש

יאמרו ג דאם חי ודחז ועמו נא יאמרו
כבוד מלכותו יאמרו

דמני ודמני ג מקול פלשו ודמני בני אמרים עשוי
דמני חסול בתרויה כו ומל

נלנו ב וכל ערו נלנו ודמני נלנו מלנו
וחר ודמני נלנו ונלנו ד

ודעב לא נראה והנבואים
והיו לרנח והדבר און פהם
כח ועשה להם
לכו כח אמר יחזק
אלהי עבאות ועו דברכם
אתה דבר הזה הנני נתו
דבר בפני לא שותעם
הזה ענין ואכלתם
הנני מביא עליכם גור
מפרת קבות ישראל
נאם יתוד גור אתו חזק
גור מעולם הו אגור לא
תדע לשנוי ולא תשמע
מה דבר אשפתו בקבר
פתוח כלם גבורים וכל
קציר רול חמך ואכלו
בערו כענתך ואכלו
עאק ובקרב ואכלו
גפנך ותאנתך ורשש
ערי מכצריך אשר אתה
בטח בהנה בחרבונם
בנימין תהמה נאם יתוד
לא אעשה אתכם כלה
והנה כו תאמרו תחת
מה עשה יתוד אלהינו
לנו את כל אלה ואמרת
אלוהים כאשר עובתם

אתו ותעבדו אל הו נכר
בארצכם כו תעבדו
זרים בארץ לא לכם
הגידו זאת בביתו יעקב
וק שמיעים כו הו נכר
לאמר שמעתה זאת
עם סכל ואון לב עינים
להם ול אוראו אונם
להסול או שמעו
האותו לא תור או נאם
והזה אם מפני לא תחילו
אשר שמתו חול גבול
לכם סקע לסול לא
ועברתו ונתגעשו ולא
ויכלו וחקמו גלו ולא
ועברתו ולעם הנה הנה
לב סורר ומורה סרו
וילכו ולא אמרו כלבכם
נורא נא את ונה
אלהינו הנתו גשם ונה
ומלקו שבעתו שבעת
תקות קציר ושמר
לנו עונותיכם חטואלה
וחטאותיכם מנעו
חטוב מפם פתמ צאו
בעמור שעם ישור

כשד וקו שום העיני משחת
אנשים ולכדו בכלוב
מלא עוף כו פתחם מלאם
מרמה על כו ערו ועשו
שמעו עשותיכם עברו
ותו ענין לא נעזרו
יתוס ות צלחו ומשפט
אכונם לא שפטו ודע
אלה לא אפקד נאם
והזה אם כניו אשר כו
לא תתנקם נפשו
שמה ויש ערוכה
נהיתה בארץ הנבאים
נבאו בשקר וחקתנים
ורדו על מידים ועמו
אתו כו ומה תעשו
לאחריתה העו כני
בעמו מקרבי ושלם
ובתקו על תקעו שופר
ועל בית הכרם שאו
משאת כו רעה נשקפה
מצפון ושבך גדול העוה
והמענה דמותו בת
ציון אלה ונבאו רעים
וערניהם תקעו עליה
אחלו סכוכ רעו אוש
אתהו קדשו עליה

הנה וזמננו דמותו ליקאת מדברי
וחד דמיתו אמר

משאת ו על בית הכרם שאו משאת משאת
עליה חרפו וזמן משאת כו וילך כוחד אחר
ומשאת

דמיתו ב הנה וזמננו דמותו ליקאת מדברי
וחד דמיתו אמר

כל טיפדה בלה כתב בר מז ב כתב כל
כי מקטנס ב ב

בזיע ב מל כי מקטנס ועני גזילם עכר בזינו
בזיע בזיע

קומי ונעלה ג בינהיים בבליה עיון נ וחד
ויאמרו קומה ונעלה עליהם

מלחמה קומו ונעלה
בצדדים או לנו בפרעה חוס
בו ונטו על לרגל קומו
ונעלה בלילה ונשחיתת
ארמנותיה
כזה אמר יהוה צבאות
ברתי ענה ושפכו על
ורושלם סללה היא העיר
הפקד בלה עשק בקרבם
בהקור בור מימיה בן
הקרה רעתה חמס ושד
ישמעבה עלפני תמיד
חלו ומכה חוסר וירושלם
פותק ענפשו ממך פו
אשומך שממה ארץ
לואני שבה
כה אמר יהוה צבאות על
ועללו כגפו שאריות
ישקאלה שבנדך כבו צר
עלם ללות על מו
ארבה ואערה וישמעו
הנה ערלה אונם ולא
וכלו להקשיב הנה דבר
יהוה היה להם להרפה
לא וחפצו ואת חמת
יהוה מלאתו נלאתו כי
הכיל שפך על על לבחון

ועל סוד בחורים נחזו
כזה ארש עם אשה
ולכדו ויקח עם מלאימים
ונסבו בתייהם לאחרים
שדות ונשים יחזו כו
אטה אתהו על שבו
הארץ נאסיהוה כו
מקטנס ועד גדולם כל
בו צעק צע ומנביא ועד
סוז כלו עשה שקד
ורפאו את שכר עמו
על נקלה לאמר שלום
שלום וארש שלום חבישו
קתו עבה עשו נסבוש
לאיבו שונם הכלים לא
נרעו לכו ופלו בנפלים
בעתפקרתים וכשלו
אמר יהוה
כה אמר יהוה עמון
על הרבים וראו ושאלו
לנתבות שלם אולה
דרך הטוב ולכונה ט
ומצאו מרגוע עלנפשמם
ויאמרו לא נלה וחקמת
עליכם צפוס הקשיבו
לקול שופרו ויאמרו לא
נקשיב לכו שמעו כי

הגויס והעי ענה את
אשר כס שמעו הארץ
הנת אנבו מביא רעה
אלה עם הזה פרו
מחשבותם כי על דבר
לא הקשיבו ותורתו
ומאסו בה למדה
לו לכונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ
מרחק עלותיכם לא
לרעו ונחיוכם לא
ערכו לו לכו כד אמר
יהוה הנני נתן אלה עם
הזה מכשלים וכשלו
כס אבות ובעים יחזו
שכו ורשו יאכדו

כה אמר יהוה הנני עם
באמארץ צפון וגו
גדול ויעור מירכתו
ארץ קשת וכדון
וחזיקו אכזרי הוא אולה
ירחמו קולם בנס ויהיה
ועל סוקים גרבו עון
כאוש למלחמה עמו
בתציון שמענו את
שמעו רפוי ורעו צרה

באישו
עניו

הא
ב

הא
ב

הא
ב

לל
ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל
ל
ל

ל
ל

ל
ל
ל

נח אמר יהוה ה בטעם בלית הדו עם ה
בזכר ר' מיצא אש ופרו בזיול מענה

כי כה אמר יהוה צבאות ה כרות עניו אי
העמדים עזי אחת אחר ככוד באש
ומתו

מלאנו ג ב מל וחד חס א ויאת חמת יהוה ואולם
אנכי מלאנו כח כח מלוי מלים

ולא ישמעו ד וזה לא יאמינו לי והיה אם לא יאמינו לי
אם יחטא איש לאיש ודברת אליהם

מלוקטים ב היו מלקטים וזאת שלחני הבנים
והאבות ב בניערים את היצי וזכריהם

וגאל

וגאל

לקחו מוסר אברהם
האמותה ונכרתה מפניהם
גו נורד ודשלוני
ושא על שפוס קניה
כמאס יהודה וטשאת
דור עברתו בי עשו בני
יהודה הרע בענינאם
יהיה שמו שקו ציהם
בבית אשר נקרא שמו
עליו לטמ או יבנו כמות
התפת אשר בגיא כו
הנם לשרף את בניחם
ואת בנייהם באש אשר
לא צויתו ולא עלתה
על לבו
לכו הנה ימים באים נאם
יהודול אימר עוד
התפת וגיא כזהנם כו
אסגיא ההרגה וקברו
בתפת מאוז מקום וזויתה
נבלת העם תיה למאכל
לעוף השמים ולבהמות
הארץ ואזו מחרידי
וד שבתומ ערו יהודה
ומחצות ירושלים קול
ששווקול שמתה קול
חתו וקול פלה כו לחת

אותם מארץ מצרים על
דכתי עליה וזכה כי אם
אתה רבך יהיה צויתו
אותם לאמר שמעו
בקולו וזויתו לכם
לא להים ואתם תחווילו
לעסויה לכתם פכל הדרך
אשר אציה אתכם למעו
ויטב לכם ולא שמעו
ולא חטו את אונם וזכו
במעצות בשרות לבם
הרע וזיהו לא חור ולא
לפנים למוזחים אשר
יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום היה י
ואשלה אלוכם אתכל
עבדו הנביאוס יוס
השכסו שלחולוא
שמעו אלו ולא חטו את
אונם ויקשו את ערפם
הרעו מאבותם ודברת
אליהם את כל הדברים
האלה ולאו שמעו אלו
וקראת אלהם ולא
יענכה ואמרת אלוהם
זה חגני אשר לו אשמעו
בקול יהודה אלהו ולא

ואתה אל תתפלל בעד העם
זהו ואל תשא בעד סרעה
ותפלה ואל תפגע בו כי
אונע שמע אתה האונק
ראה מה המה עשום בערו
והודה וזכרות ירושלים
הבנים מלקטים עצום
והאבות מבעים את
האש והנשים לשות
בצק לעשות כונס
למלכת השמים והסך
נסכום לא להים אחרים
למעו הכעסו האתו הם
מכעסום נאם יהודה הלא
אתם למעו בישת פניהם
לכו כה אמר ארע יהודה
חנה אפיו וחמתו נתכת
אלה המקום הזה על האדם
ועל הבהמה ועל עץ
השרה ועל פרו הארמה
ובערה ולא תכבה

כה אמר יהודה עב את אלו
ושאל עלותיכם ספי
על זכוכם ואכלו בשר
ס לא דברתו את אבותיכם
ולא צויתים ביום הוציא

ב נהג עלותיכם ספי על זכוכם למה זה לבנות
במעשית ב ולא שמעו הלא נזכרו לי

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לפ
לס
לז
לח
לט
לס
לז
לח
לט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לז
לח
לט

לכו יז בטעו בסיפ וזו עתה אמר יאמר הנביאים לטוב הנביאים שמועו את דברי ויהי
המה עשיר וזו וזאת ככל הנביאים והבנים מלקטים עוד וישב יראתי כו

דברתי ב ראש פס דברתי אליך דברתי
אני עב לבי
קדש לחוד

נפוי ב פונפוי עלפני כל הארץ העצב גבוה
עירי ב ואנכי חולף עירי כבו
לא יפכו

יפקדו ב ומדב ימים יפקדו ולא יפקדו
נאם יהוד

יקבר סחובות שלך מה לאה
לשערי ירושלים
עליו להנח ויצעקו
ובכשו תמי קולך ויצעקו
מעבדים מי נשברו כל
מאחבך דברתי אלך
בשלותך אמרת לא
אשמע זה דרכך מעשיתך
כי לא שמעת בקולי כל
ועתה תקעו חוץ ומאחבך
בשמי ולכו כי אז תבשו
ונכלמתם מכל רעתך כי
ישבתו בלבנוז מקנתו
בארזים מהנחת בבא
לך חבלים חול מלדה
חראני נאם יהודה כי אם
יהיה פגעהו כז יהונקים
מלך יהודה חותם על
יד ימינו כי משם אתקנב
ונתתיך פרל מבקשו
נפשך ובמד אשר אתה
יגד מפניתם ובך י
נבוכדראצר מלך בכל
ובמד חבשדים והטלתי
אתך ואת אמך אשר
ילדתך על הארץ אחת
אשר לא ילדתם שם

ושם תמותו על הארץ
אשר הם מנשאים את
נפשם לשוב שם שמה
לא ישובו
העצב גבוה נפוי האיש
הזה פגעהו אם כלו און
הפץ בו מדוע הוטל לחוץ
וזרעו והשלו על הארץ
אשר לא יבוע ארץ י
ארץ ארץ שמעו דבר
יהודה כה אמר יהודה כתבו
אתה או שיהיה עירי
גבר לא יצח בומו כי
לא יצח מורעו איש
ישב על כס אדו ומשל
עוד ביהודה
החורעים מאפדים ומפעים
את צאו מרעותי נאם
יהודה
אמר יהודה אל הוישראל
על חרעים חרעים את
עמי אתם הפעתם את
צאני ותר חוסול הפקרתם
אתם הנני פקד עליכם
אתרעם על לוכם נאם
יהודה ואני אקבץ אתי

שארית עאני מכל הארצות
אשר הרהתי אתם שם
והשכתי אתהו על ניקו
ופרו ורכבוה קמתי על לחם
רעים ורעום ול אחראו
עדרול איחתו ול אופקרו
נאם יהודה
הנה ימים באים נאם
יהודה וקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך ויהי שמו
ועשה משפט ויצדקה
בארץ בימיו תושע י
יהודה וישראל ושבנו
לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהודה צדקט
לכו הנה ימים באים נאם
יהודה ולא אמרו עוד
חר יהודה אשר העלה י
את בני ישראל מארץ
מצרים כי אם חר יהודה
אשר העלה ו אשר הבא
אתרע בית ישראל י
מארץ צפונה ומכל כי
הארצות אשר הרהתי
שם וישבו על ארמתם

לכן כה אמר יהודה אל הוישראל
דעלמיה על חרעים ועתה

ולדונך ב ואת אמך אשר ילדתך שמח חבילתי
ולדתך

ולא יאמרו ב ולא יאמרו בניכם מחור
ולא יאמרו עוד חר יהודה

